

4.

Andragende fra *Frederiksbergs Kommunalbestyrelse* om, at der af Lovgivningsmagten ved Gennemførelsen af den mellemkommunale Beskatning maa blive taget særligt Hensyn til Forholdet mellem København og Frederiksberg. (Indbragt den 23. Januar 1911 af Folketingsmanden for Københavns Amts 1ste Valgkreds, *Ellinger*).

Samtlige Medlemmer af Frederiksbergs Kommunalbestyrelse ere enige om, at de ikke kunne paatage sig Ansvaret for en Fortsættelse af Frederiksbergs Kommunes selvstændige Tilværelse, hvis Reglerne i det i Folketinget fremsatte Lovforslag om Ændringer i den nugældende kommunale Beskatning blive bragte til Anvendelse i Forholdet mellem København og Frederiksberg. Frederiksberg vilde nemlig da blive nødt til at holde samme Skat som København, men da denne Skat ikke vilde være tilstrækkelig til Dækning af de nødvendige Udgifter, vilde der blive et voksende Underskud paa Kommunens aarlige Regnskab, hvad der i kort Tid vilde virke økonomisk ruinerende paa Kommunen, saa at Staten vilde blive nødt til at træde hjælpende til. At paalægge Kommunen at tilvejebringe Balance ved Skatteforhøjelse vilde føre til Kommunens Affolkning og føre til Ruin for en Mængde af dens Beboere. De Argumenter, der fremføres for Erhvervsbeskatningen, passe ikke i Forholdet mellem København og Frederiksberg, og det er derfor netop principrigtigt her at udelukke dens Anvendelse. Under Henvisning til det af Frederiksberg Kommunes Repræsentant i Skattekommissionen afgivne Mindretalsforslag og forskellige i Andragendet anførte Beregninger andrager man altsaa om, at der maa blive taget særligt Hensyn til Forholdet mellem København og Frederiksberg ved Gennemførelsen af den mellemkommunale Beskatning.
